

Joutsan lukiolaiset Tanskassa

Kymmenen opiskelijaa ja kaksi opettajaa vierailivat Munkebon kymppi luokalla

MATKAMME Tanskaan alkoi 7.3. sunnuntain ja maanantain välisenä yönä kello 2.30, kun bussimme lähti kohti Helsingin Vantaan lentokenttää. Matkalta otimme kyytiin Hartolasta lähtevien maissa, ja lentomme lähti seitsemältä. Lentto oli lyhyt, ja saavuimme Kööpenhaminaan 7.40 paikallista aikaa. Seuraavalla junalla lähdimme kohti Odensea, joka oli määränpäämme. Junamatka kesti puolitoista tuntia, ja matkalla näimme lähinnä laakeaa peltoa ja tuulivoimaloita. Odense sijaitsee Fyn-saarella, minkä vuoksi juna kulki merenalaisessa tunnelissa.

Odensessa kirjautuimme sisään hostelliin ja majoituimme

tytöt ja pojat erikseen, ja molempien huoneissa oli lisäksi ranskalaisia oppilaita. Koululle päästyämme söimme ja jakaannuimme kansainvälisiin ryhmiin. Jokaiseen ryhmään kuului yksi kustakin maasta: Suomi, Tanska, Alankomaat, Ranska, Italia, Romania, Bulgaria ja Turkki. Koulupäivä loppui puoli viideltä, ja paluumatka hostelleille kesti noin puoli tuntia. Illalla kävimme yhdessä McDonaldsissa syömässä ja menimme rankan matkustuspäivän jälkeen ajoissa nukkumaan.

TIISTAIAMUNA heräsimme kuu- delta, söimme aamupalan ja lähdimme jälleen kouluun. Teimme ryhmätöitä kansainvälisissä

ri kauppoja, sillä kaupat menivät jo kuudelta kiinni. Myöhemmin menimme vielä kiinalaiseen syömään yhdessä.

Torstaina teimme videoita yhdessä kansainvälisissä ryhmissä. Videoiden aiheina oli erilaisia säännöstöjä kuten EU-direktiivit. Koulupäivä loppui jo yhdeltä ja lähdimme hostelleille odotamaan itäpäivän aktiviteetteja. Ohjelmassa oli kiertelyä Odensen keskustassa, vierailu H.C. Andersenin kotitalolla sekä Pyhän Knuutin tuomiokirkossa.

Illalla kävimme jälleen yhdessä syömässä Giraffen-nimisessä ravintolassa. Viimeisen illan vietimme hostellilla pelaten korttia. Perjantaina lähdimme aamulla junalla kohti Kööpenhaminaa.

Junan myöhästymisestä huolimatta pääsimme perille ja meile jäi muutama tunti aikaa tutustua kaupunkiin. Puoli kahdelta lähdimme junalla lentokentälle, jossa kohtasimme matkan ensimmäiset ongelmat. Varausta lennolle ei ollut ja luulimme, että jäämme ilman lentoa. Loppujen lopuksi saimme liput, mutta kone oli silti kaksi tuntia myöhässä. Vihdoin ja viimein selvisimme lentokoneeseen ja pääsimme koti-Suomeen.

Kaisa Malin, Inka Piipari ja Reetta Tuukkanen

Tämän sivun juttukokonaisuuden kirjoittajat ovat Joutsan lukion mediakurssin opiskelijoita.

Joutsan lukiossa halutaan antaa opiskelijoille mahdollisuus nähdä maailmaa

KANSAINVÄLISYYSKASVATUS on yksi Joutsan lukion painopisteistä. Tämä näkyi koulun arjessa siten, että jokainen lukiolainen pääsee halutessaan ulkomaille lukioaikanaan vähintään

Lukiolaiset vierailivat muun muassa H.C. Andersenin kotitalolla. Kuvasa opettaja Katja Levomäki (vas.), Reetta Tuukkanen, Toni Heinonen, Verner Säynätmäki, Inka Piipari, Erik Kuitunen, opettaja Saara Kertolainen, Kaisa Malin, Iida Kurne, ja Jussi Kemppi. Kuvasta puuttuvat Heikki Karvonen ja Hugo Hutri.

sä toimimista, asioiden järjestä-
mistä, ongelmanratkaisua ja yli-
päättään kansainvälisiä toimin-
taa, kertoo Joutsan yhtenäis-
koulu ja lukion opinto-ohjaaja
Sanna Piennäki.

Piennäen mukaan Joutsan
lukiossa halutaan, että opiskeli-
joista tulee entistä rohkeampia,
kielitaitoisempia ja kyvykkääm-
piä puhua eri kielillä. Lisäksi
opitaan organisomaan ja suun-
nittelemaan, ja kaikkia näitä
tarvitaan tulevaisuudessa.

– Matkat eivät saa olla varal-
lisuudesta kiinni, ja kansainvä-
lisyystoiminta on myös mark-
kinointikeino pienelle lukiolle.
Toki tunneilla joutuu olemaan
matkojen takia pois, mutta täs-
sähan opiskellaan elämää eikä
kokeita varten.

Joutsan lukion kansainväli-
syyttiimin puheenjohtaja Eeva
Sankari on mielissään lukio-
laisten matkustustalukkuude-
sta.

– Tärkeää on kielitaidon ke-
hittyminen ja sanavaraston kyp-
syminen, ja lisäksi pääsee paik-
koihin, jonne ei muuten vält-
tämättä olisi päässyt. Asioita
ymmärtää erilalla, kun on itse
käynyt paikan päällä, esimer-
kiksi Notre Damen katedraalis-
sa, Sankari toteaa.

Sankarin mukaan matkailu
vaikuttaa positiivisesti: Se tuo
lisää kiinnostusta kielen opis-
keluun ja reaaliaineisiin.

Sanna Piennäki on mat-
kustanut opiskelijoiden kans-
sa Strabourgissa ja Ranskassa
sekä Eeva Sankari Lontoossa ja
Ranskassa.

**Julie Astikainen, Aida Nicklén
ja Jonna Viik**

Koulunkäyntiä ja kulttuurieroja Tanskassa

KÄYDESSÄMME Tanskassa EU:n NZEB pro-
jektin puitteissa näimme erilaisista maista
tulevia nuoria ja saimme tietoa sekä Tanskan
kymppi luokan arjesta että muiden maiden
kouluista.

Tanskalaisien kymppi luokkalaisten arki
koostui pääosissa esitelmien teosta ja kokeis-
ta. Mutta toisaalta vertailukohtia ei siitä Suo-
meen löytynyt, sillä kellään meistä ei ollut
kokemusta suomalaisesta kymppi luokasta.
Koulurakennus itsessään oli vanha kulttuu-
ritalo, ja sen yhteydessä oli myös kirjasto ja
musiikkikoulu.

Koulupäivinäme meille annettiin aihe,
josta kansainvälisten ryhmien kanssa tein-
me esitelmän, jonka myöhemmin esitimme.
Ryhmissä oli yksi henkilö jokaisesta maasta,

joka osallistui projektiin: Romaniasta, Tans-
kasta, Hollannista, Turkista, Ranskasta, Itali-
asta, Bulgariasta ja Suomesta. Päivän jälkeen
menimme takaisin hostellille ja ilta oli va-
paata. Yhtenä iltana kuitenkin meillä oli ko-
koontuminen turkkilaisten ryhmän kanssa
ja me keskustelimme maidemme kulttuuri-
eroista.

Turkkilaiset opiskelijat tulivat koulusta,
jonne oli valikoitunut parhaimmisto, ja mel-
kein kaikista oli tarkoitus tulla lääkäreitä tai
insinöörejä. Heidän koulupäivänsä Turkis-
sa alkaa kahdeksalta ja loppuu viideltä, sekä
kaikki opiskelevat samoja aineita, jolloin
valinnanvaraa ei ole. Tämä hämmensi mei-
tä suomalaisia, koska olemme tottuneet va-
paampaan koulu kulttuuriin.

Yllätyksenä tuli taas se, ettei monikan-
tä- ja eteläeurooppalainen tiennyt Suomen
sijaintia tai muutenkaan mitään Suomesta ja
joku luuli Suomen olevan Poljoišnavan lä-
hellä.

Suurin ihmetys oli ranskalaisien asen-
ne, sillä he eivät monestikaan osallistuneet
projekteihin samalla omistautumisella kuin
muut, ja englannin kieli oli monella heis-
tä hakuksessa. Myös tupakointi sisällä oli
heille normaalia, ja heistä melkein jokainen
opettaja myöten harrasti sitä.

Päällimmäisenä reissusta jäi kuitenkin eh-
dottomasti positiivinen tunne.

**Toni Heinonen, Heikki Karvonen
ja Verner Sävyrätmäki**